

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ е първият в България провинциален ежедневник
ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА
Офис и администрация ул. „Мария Луиза“ № 41
Телефони: 23-23, 23-16, 25-90
Дневна служба: 23-23.
Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВЪ

НОВИНИ

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-многокметения вестник в северна България.
ТАРИФА по която „Варненски новини“ печатат рекламите: за I и III страници по 2-50 лв. кв. см., I и IV — по 3 лв. кв. см., годишни и вклучални — по 60 лв. публикацията, официални обявления по 2-50 лв. кв. см., приставки по 1 лв. на дума; въ хрониката по 5 лева на гармоничен ред.
АБОНАМЕНТЪ: за година — 300 лева, за 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент в чужбина е 600 лева.

Берлинът опровергава Френските съобщения за някакви войнствени планове на Германия

Париж 19. „Льовър“ съобщава, че посещението на ген. Гьоринг в Варшава е произвело олово безпокойствие в Париж и Лондон, тъй като това посещение ще допринесе още повече за изпълнението на германските войнствени планове, което Германия е решила да стои най-късно в първата половина на 1937 година, дори и по-рано. Германия има намърен да нападне Холандия и Чехословакия, като в това време японците ще развият една мощна офанзива на Далечния Изток. Холандия следва да бъде окупирана за 24 часа, а страната на германската армия, а след това ще бъде окупирана Белгия и всички пристанища в Северното море, за да бъде откъсната Франция от Англия. На тая война акция ще съдейства и полската армия, която ще нападне Чехословакия, едновременно с Германия. След това ще последва едно настъпление на германската армия срещу Румъния. Изглежда, обаче, че Германия не си е осигурила напълно поддръжката на полската армия.

Берлин 19. От официално място се опровергават категорично съобщенията на „Льовър“, според които германска била имала намърен да нападне Холандия, Чехословакия, Унгария, Румъния. Тъй съобщения се считат като напълно неотговарящи на действителността и целят с единствената цел да служат като оправдание на измислото на някои нови военни иредити.

Венизелос се оттегля
още веднъж от политическия живот

Атина 19. Венизелос е отдал единствено писмо до един свой приятел, в което казва, че е решил да се оттегли за винаги от политическия живот, още повече като вижда, че голяма част от гръцкия народ не споделя неговите възгледи.

Аеропланът на Негуса
умишлено повреден

Лондон 19. Според едно съобщение на Рейтер от Адамс Абоба, коестатирано било, че аеропланът, с който си слухи Негусът, е бил умислено повреден. Наредено е да се направят строго разследване и да се издирят виновниците.

Печатница „В. Юрков“ Варна

Същественият резултат от воденият напоследък в Париж дипломатически разговор

Защо се резервираха в Париж спрямо френско съветския пакт пакт. — Югославянската армия ще поддържа Франция в случай на война. — Конференция за автоматическото прилагане член 16 от устава на ОН досежно независимостта на Австрия

(Специална конреспонденция на в. „Варненски новини“.)

Париж 19. Тъй наречените дипломатически разговори отдавна се приключиха, Французията, въобще европейските печати, имъ отдаде заслужено внимание. Имаме случай да прочетем и коментарите на българската преса, по специално на софийската. Не мога да не се изповядам най-откровеното тъзи коментарии въ много отношения ми се видят достатъчно обосновани.

Това ме принуди, въпреки непосилната ми работа, която поне за сега поглъща цялото ми внимание, да взема перото и а споделя някои свои впечатления за онова, което стана в Париж и Лондон.

1. Не се отдаде у нас достатъчно внимание на декларацията, която болшевишките м-ръ на Външните работи г. Литвиновъ направиха — по повод състоялните се дипломатически разговори в Лондон и Париж: той не

двусмислено заяви, че С.С. С.Р. не одобрява системата на пактовете извън ОН, считайки ги за вредни, даже — за сдбоносни по отношение колективната сигурност. Не за това ли французията печат и общественото мнение в Париж проявяват твърде знаменателна резервираност към французско-с в е т с к и я пакт? Дори социалистите съвсем неочаквано предвиха известни отводи...

II. Относно характера на воденият в Париж разговор не се направиха достатъчно ясни и убедителни заключения. Нека приведем, за да не бъдем заподозрени от никого, някои извадки от твърде сензационната статия на в. „Л. Йовър“.

— От гледна точка на Франция, — се казва в този мърдавен вестник, парижките разговори отбелязват две съществени постижения:

1. Не отново получихме потвърждение, че

югославянската армия ще се притече на помощ на Франция, когато това е необходимо и кжде то се укаже необходимо, в случай че Франция се принуди да встъпи въ война.

2. От парижките свикания и преговори стана ясно, че е настъпило вече времето да се замъкнат днес действащите мъртви пактове, с една нова система на колективна безопасност.

3. Ако французското правителство пожелае, веднага би могло да свика една конференция на всички гранични на Австрия държави, за автоматическото прилагане на параграф 16 от пакта за ОН.

4. Съ други думи, политиката на Бриан, на Ерио и на Бонкур днес получава ново потвърждение, само че сег. се обединяват онзи държави, които въ името на идеята за колективната безопасност получават право да се въоръжат, вследствие че за на воля на някои държави.

Тъзи важни събития, за които така знаменателно говори в. „Льовър“, днес

сж помрачени от атентата срещу видния французски социалист и държавник — Леонъ Блумъ.

Вътрешно политическият фронт на Франция и я от произлзлителствата на атентата срещу Блумъ събития, получи едно чувствително нахърнение на националната си устойчивост. Но тя сигурно скоро ще се възстанови. Изборитъ ще бъдат нейния окончателен и естественъ отдушникъ.

Франция сигурно пакъ ще активизира своята външна политика. Англия тоже.

И, като резултат на тѣхното взаимно разбирателство две държави — Русия и Италия, окончателно ще се ориентират въ нова посока.

Това, естествено ще „подсигури“, колективната сигурност, но не и мира.

Предстоят важни външно-политически събития.

П. Цоневъ

Дѣлото на Радка Дуковска
Ще се гледа въ Плевенъ на 24 т. м.

Плевенъ 19. На 24 т. м. въ тукашния областенъ съдъ ще се гледа дѣлото на Радка В. Дуковска, любовница на известния разбойникъ Тинко Симовъ, който, за да не падне въ ръцетъ на полицията, се самоуби.

Радка Дуковска е била въ любовни отношения съ Тинко Симовъ отъ десетина години. Взимала е участие въ разбойническите нападения, а следъ това избѣгала въ Прага. Бѣ осъдена задочно, но впоследствие амнистирана и се завърнала въ България.

Укривала е следъ това любовника си да залавянето му. Ще бъде осъдена по закона за изтрѣбление на разбойниците.

Преговоритъ между Софулисъ и Цалдарисъ
напълно пропаднаха.

Атина 19. Преговоритъ между Софулисъ и Цалдарисъ напълно пропаднаха. Водачътъ на венизелитъ Софулисъ днесъ предаде въ кралската канцелария преписъ отъ писмото, отправено до Цалдарисъ, въ което изяснява причинитъ, поради които преговоритъ сж прекъснати.

При това създадено положение, изходътъ е само въ свикване на парламента, за да може въ него да се очертае каква политическа комбинация би могла да се направи.

Днесъ кралътъ отпътува за Янина, кждето ще вземе участие въ тържественото отпразнуване на годишнината отъ победата надъ турцитъ въ 1912 година.

Атина 19. Свикването на камарата, въ която някои партия въма мнозинство, ще предизвика съставянето на едно безпартийно правителство.

Дава се подъ наемъ етажъ самостоятеленъ задъ търговската камара — Плиска 4. Справка агенция „Стрела“ — Варна. 1-2

Г-жи проф. Торчанова, дългогодишна асистентка на проф. Иванъ Торчановъ, се установи въ града ни и дава уроци по пиано на начинаещи и напреднали. Специална метода за деца отъ 5 години нагоре. Справка шепкарница „Елтъ“.

Климентовската колония въ Варна урежда на 23 т. м. въ салона на училище „С. т. Караджа“ въ Добруджанския кварталъ карнавална вечеръ. Канята се климентовци и гости. Отделни покани не се изпращатъ.

въ Българскъ презъ време на гостуването си,

Българските вестници поместватъ на първа страница много снимки отъ пребываването на Царя и съобщаватъ подробенъ за самата изпращане.

Съфия 20. Негово Величество пристигна снощи въ стаята, посрещатъ на гарата отъ Царската, князь Николай, всички министри и много дипломати.

Целта на маршалъ Бадолно въ Тембисенъ

До кжде сж стигнали италианските войски
Римъ 19. Военниятъ действия, за които се съобщава последното кратко комунике на Бадолно, се смятатъ отъ военните кръгове за много важни. Италианските войски сж стигнали до Галия, на западъ отъ италианския масивъ, загатъ отъ италианците на 15 т. м.

Паметникъ на Настрадайнъ ходжа

въ Цариградъ. Инициативата на единъ адвокатъ
Цариградъ 19. Тукашниятъ в. „Ак-манъ“ съобщава, че адвокатътъ Рани е взелъ инициативата за издигане паметникъ на Настрадайнъ ходжа.

Рани е заковалъ предъ журналистите: — Унахъ, че американците искали да издигнатъ паметникъ на Настрадайнъ ходжа, ний, обаче ще трѣбва да изпреваримъ американците.

У насъ вече сж направени нужните приготовления за паметника, който ще бъде издигнатъ въ Цариградъ, въ паметъ на Настрадайнъ ходжа. Това ще бъде една великолепа гробница, надъ която ще има

Италианското напредване ния за целъ да изолира въ Тембисенъ войскитъ на расъ Насса и на расъ Сейумъ. Новитъ военни действия сж прекъснали нормалитъ съобщения между тия две армии и армията на расъ Мулугета, която се преустройва въ областта на Амба Алаги,

Настрадайнъ ходжа е билъ народенъ човѣкъ, въ извесенъ смисълъ революционеръ, философъ и просвѣтѣнъ турчинъ. Не правятъ добре оня, които отричатъ автентичността на неговитъ прикази. Всичко, назовто е обнародвалъ ходжата, трѣбва да се смята нато негово дѣло.

Най-после ще трѣбва да учредимъ презъ годината и единъ „Денъ на Настрадайнъ ходжа“, презъ който денъ да се споменува голямата мъдростъ на ходжата.

Последниятъ денъ отъ гостуването на Царя

въ Българскъ. Прошляниятъ обѣдъ. Тържественото изпращане на гара Топчи дере. Наградени отъ Царя югославянски държаници.

Българскъ 19. Днесъ бѣ последния денъ отъ тридневното гостуване на българския Владетел. Днесъ преди обѣдъ Царь Борисъ посети и се сбoguва съ кралицата майка Мария.

Въ 1 часа следъ обѣдъ князь Павелъ и княгиня Ольга дадоха обѣдъ въ двореца Дедиѣ, в честъ на Царь Борисъ. На обѣда присъствуваха министъръ председателя Стоядиновичъ, американския пълн. м-ръ въ Българскъ Уилсонъ, отъ свитата на Царя полковникъ Жечевъ и д-ръ Ханджиевъ, м-ра на двореца Миланъ Античъ, м-ра на двореца Чолакъ Античъ и др.

Въ 3 часа сл. обѣдъ Царь, придруженъ отъ князь Павелъ, пристигна на гара Топчи дере. Преди тѣхното пристигане на гарата имаше голямо оживление. Самата гара бѣше украсена съ български и югославянски знамена. Една почетна рота съ тузика и знаме бѣше пристигнала специално за тоя случай. Тукъ бѣха сжщо така и двамата регенти д-ръ Станковичъ и д-ръ Перовичъ, м-ръ председателя, м-ра на войната ген. Пера Живковичъ и др.

Царьтъ и князь Павелъ пристигнаха съ аятомобилъ. При слизането имъ отъ аятомобила засвири

„Шуми Марица“ и подъ нейнитъ звуци Царьтъ направи прегледъ на почетната рота, следъ което разговаря съ регентитъ и някои други отъ присъстващите.

Царьтъ се спре предъ м-ра на войната ген. Пера Живковичъ и води съ него продължителен и оживенъ разговоръ, който направи впечатление на всички.

Негово Величество сл. едъ това се сбoguва съ всички изпращачи и се качи въ специалния вагонъ. Царьтъ се появи на прозореца на вагона и отново се сбoguва съ всички изпращачи които му пожелаха „добъръ път!“.

Специалниятъ дворецъ влакъ остана на разположението на Царя до граници.

Преди да напусне Българскъ, Царь Борисъ е наградилъ князь Павелъ и останалитъ двама регенти, м-ръ председателя Стоядиновичъ, м-ра на войната ген. Пера Живковичъ и др. Ще има и допълнително награждаване на други лица.

Царьбродъ 20. Царьтъ изпрати до князь Павелъ благодарствено телеграма за сърдечния и топълъ приемъ, който намери

Варненски народенъ театъръ
Днесъ вечерю **ГОЛЪМАНОВЪ**
съ Г. КРЪСТИО САРАФОВЪ
цѣни популярни отъ 6 до 25 лв.

ЗЕМЛЯ И ТРЪБА

ПОДЪ УРЕДНИЧЕСТВОТО НА КОМИТЕТА, ИЗЛЪЧЕНЪ ОТЪ ВАРНЕНСКАТА АГРОНОМИЧЕСКА КОЛЕГИЯ

Защо се наложи контролата върху износа на някои земеделски произведения

Нашето земледелие от войната н а с а м ъ търпи голъми промѣни.

Първо — то трѣгна по единъ път на по-голъма рационализация, техническо усъвършенстване, стремление къмъ повишение добива отъ единица площ и второ — почва да дава за износъ по разнообразни продукти и то такива, ценящи се повече.

Същевременно едно друго явление се наблюдава, но вече на външните пазари — тѣ станали и ставатъ всеки денъ все по-взискателни по отношение качества на стоката, която се предлага тамъ. Съблюдаването на тия изисквания води до една значителна промѣна въ характера на нашия износъ въ смисълъ, че артикулътъ, който ще се изнася, трѣба да бѣде съ едно по-високо качество.

Качеството на една стока, специално такава отъ земеделски характеръ (впрочемъ 98-2 на сто отъ нашия общъ износъ е такъвъ на земеделски произведения) се определя както отъ вътрешното съдържание на продукта, така и отъ начина на поддържането. Напр. благодарение благоприятните климатически условия, нашите зърнени храни иматъ добра вътрешна стоймост (хранилищни материали, висуи и пр.), но тѣ не сѣтлизирани, оеднаквено, страдатъ отъ доста примѣси, бурени семена и пр. Сжщото е и съ другите произведения — фасулъ, картофи, слънчогледъ, рѣпница, плодове, яйца, млѣчни произведения и пр.

Затова отъ нѣколко години се работи усилено за премахване или поне намаление на тия дефекти. Заведете се контрола на всички изнасяни отъ страната овощия и зеленчуци въ прѣсно и преработено състояние. Съгласно специално издадения за случая правилникъ, всички изнасяни продукти, попадащи въ горните групи, трѣба да отговарятъ на специални условия, целящи качественото подобрене на продукта. Резултатитъ сж на лице. Сполучи се доста. Примѣрътъ сж гроздето,

проникнало вече и въ много възискателни английски пазари, е поучителенъ.

За 1935 г. износътъ на грозде, овощия и зеленчуци съставлява 14.3 на сто по стойност отъ общия износъ, когато сжщиятъ презъ периода 1907/11 год. е билъ едва 0.5 на сто, а презъ 1930/32 г. — 3.1 на сто. Следъ износа на индустриалните произведения (тютюнъ и др.) достигащъ презъ 1935 г. 50.5 на сто отъ общия износъ, следватъ вече овощията.

Отъ 9 месеца се прилага сжщо контрола и на изнасяните отъ страната яйца и млѣчни произведения, сжщо и на добитъкъ. Резултатитъ сж насърчителни.

Отъ нѣкои мѣста се зачуватъ, обаче, упреци, че чрезъ тия контроли износътъ ни се обременявалъ. Това не търпи възражение. Днесъ почти всички страни изнасятелки прилагатъ контрола на изнасяните отъ тѣхъ земеделски произведения. Въвеждане на контролата и у насъ не значи подражаване, а здравъ разумъ и реална стопанска политика. На нѣщата трѣбва да се гледа съ огледъ на едно бѣдеще.

Да се подготви последното не е лесно. Особено въ земеделието подобренята ставатъ бавно, при много положени усилия. Последниятъ трѣбва да се полагатъ еднакви както отъ самитъ производители така и отъ изнасятелитъ. Всички, обаче, трѣбва да работятъ преди всичко съ огледъ интереса на общото народно стопанство. А тоя интересъ е явно оформенъ и ясень — по-добри продукти, по-сигурни и трайни пазари, по-добра цена.

П. Н. Стойновъ
агрономъ

За „ЗЛАТНИЯТЪ АЛМАНАХЪ НА БЪЛГАРИЯ“ — реклами се приематъ въ администрацията на „Варненски новини“. 1-10

В. Тодоровъ — агрономъ

Овесътъ и неговото отглеждане

Макаръ и да не заема едно отъ първите мѣста, както по значение, така и по площ, овесътъ все пакъ си остава едно важно фуражно растение у насъ. Презъ последното десетолѣтие овесътъ заема средно 1,300,000 декара, което съставлява 3.35% отъ обработваемата земя. Този процентъ въ балканските и подбалкански краища е значително по-голъмъ.

Овесътъ се отглежда у насъ изключително за сѣносадовояване, за добиване на зърненъ фуражъ. Спадането или покачването на ценитъ на зърненитъ храни не може и не бива, поради горните причини, да влияе за намалението на засѣваната съ него площ. Това е важно особено днесъ, когато на скотовъдството се дава известна превесъ, защото както зърното, така и сламата на овеса се славятъ като добри фуражи.

По съдържание на смилаеми бѣлтѣкъ и тлѣстии, овесътъ седи на първо мѣсто, сравненъ съ царевичката и ечмика. Тѣй напримѣръ, овесътъ съдържа 8 на сто смилаемъ суровъ бѣлтѣкъ и 4 на сто смилаеми сурови тлѣстии, царевичката съответно 7 на сто и 3.9 на сто а ечмика сжщо 6.6 на сто и 1.9 на сто.

Но не само това — дългата практика при храненето на добитъка е установила, че овесътъ храненъ въ форма на зърно, се оползотворява отлично, както отъ конетъ, така и отъ преживнитъ домашни животни, безъ да предизвиква нѣкакво нарушение въ храносмилането. Особено е полезно за младия добитѣкъ, главно кончетата.

Всички тия качества, които овесътъ притежава, заслужаватъ да му се обърне по-голъмо внимание, отколкото до сега.

Максимални доходи дава овесътъ при влаженъ и относително хладенъ климатъ, поради което той най-много е разпространенъ въ северните и планински страни. Това не ще рече, че при по-сухи мѣста той не вирѣе. При последнитъ, обаче, доходитъ сж по-

колебливи, каквито общо взето сж у насъ и по-специално въ варненска, провадийска и други околии.

Може да се каже, че овесътъ вирѣе почти на всички почви, изключая сухитъ пѣськливи и варовити такива. Естествено, колкото почвата е по-плодородна и по-добре обработена, толкова и дохода ще бѣде по-голъмъ. По сѣтъ и на най-бедната почва, овесътъ все пакъ успѣва да даде известенъ доходъ. Това се дължи на неговата силно развитата коренна система, посредствомъ която той извлича отъ тия почви намиращитъ се въ тѣхъ хранителни вещества, нѣщо което другитъ житни растения не могатъ да сторятъ. Тия обстоятелства ни обещава неговата невзискателност на почвата.

У насъ овесътъ се отглежда да мащехенски, защото нашия земеделецъ отдѣля за него не само най-слабата, най-лошо обработената, но и най-отдалечената нива.

Следъ себе си овесътъ оставя нивата не толкова изтощена, колкото изсушена, поради което следъ него не бива да се сѣятъ житни растения, било зърнени, или пролѣтници. Следъ овеса най-добре е да се сѣятъ бобови, или аюуни култури.

Обработката на почвата за овеса трѣбва да бѣде извършена отъ есента. Това се налага не само защото чрезъ есенната оранъ трѣбва да се събере и съхрани по-много влага и затова защото, чрезъ тази оранъ се дава възможностъ сѣитбата да стане рано на пролѣтъ. Доколко ранната сѣитба на овеса има значение говорятъ цифритъ, получени отъ опититъ, проведени въ опитното поле с. Новградецъ — Варненскъ. Тѣй напримѣръ ранната сѣитба, извършена при първия възможенъ моментъ, средно за 7 години е дала 171 кг зърно на декаръ, а съ 15 дни по късната — 135 кг зърно на декаръ и то значително по-доброкачествено. Ясно е, че не е безразлично за нашия земеделецъ дали ще получи 4 крини по-много на декаръ, или не и то само заради 15 дни.

Семето, което ще се у-

потребява за посѣвъ трѣбва да бѣде чисто отъ плевелни и куки семена. Да бѣде лекувано противъ праживитата главня, която е рѣдко нанася вреди. Самото лекуване става лесно и ефтино. Взема се 100 литри вода, въ която се поставя 250 грама аптекарски формалинъ. Въ така получения разтворъ семето се потапя съ рѣдки човали и се държи 10—15 минути. Следъ това семето се настила на тънко да изсъхне и засѣва по възможностъ веднага.

По отношение сорта, който трѣбва да се сѣе, годишнитъ опити въ опит-

ното поле с. Новградецъ показва, че овесъ № 5 дава срѣдно 14 килограма по вече на декаръ. Мѣстни овесъ за посоченото време е далъ 160 кг зърно, овесъ № 5 — 174 кг.

Въ заключение може да се каже, че на овеса трѣбва да се обърне по-голъмо внимание, Добра обработка, ранна сѣитба, добре почистено и лекувано семе, както и съ подобрени по-доходенъ сортъ — е предпоставкитъ, осигуряващи по-високъ доходъ отъ овеса.

Отъ това прѣки още спечели нашето скотовъдство, а косвено цялото народно стопанство.

Докладъ

1. Общи разности заплати — наемъ	37163	1. отъ сушене на кожи	40652
Чиста печалба 17290		2. отъ лихви	13801
разпредѣлена			
8 на сто дивидентъ			
ср. 113.500 лв.	9080		
Резервенъ фондъ	1500		
Фондъ подпомагане	750		
10 на сто амортизация мобилитъ	2196		
За данъци	3764		
	54453		54453

На контролнитъ съветъ на Месаро-Колбасарската кооперация „Надежда“ — Варна до 1-вото Редовно Общо-годишно събрание за 1935 година.

Г-да Кооператори,
Съгласно членъ 43 отъ устава и чл. 69 отъ закона за кооперативнитъ сдружения, представяме Ви докладъ за положението на кооперацията за времето отъ 1 януарий до 31 декември 1935 год. Направихме проверка на всичкитъ сметки на кооперацията и намирихме вѣрно записани всички сметки по тѣхъ и тѣ излъчавъ.

Като Ви съобщаваме горното, молиме Ви да одобрите отчетъ на управителния съветъ, баланса и сметката „печалби и загуби“, както да освободите отъ отговорностъ Управителния и Контролния съветъ по управлението на кооперацията за отчетната 1935 год.

Варна 20 II. 1936 год.

Контроленъ съветъ:
Димитър Янковицъ, Тодоръ Бангяковъ,
Василъ Димитровъ

Виконтесата и Лиза бѣха малко закъснѣли и бързяха да настигнатъ другитъ екипажи. Новоодошитъ обърнѣха вниманието на всичкитъ гости, защото — г-жа де Сюбранъ отъ години вече бѣ престанала да се явява въ обществото. Особенъ фуроръ произведе Лиза, на която красотата възбуждаше всеобщъ интересъ и възхищение.

Боже мой, сънувамъ ли, прошепна контеса Сеолова на съседката си, виждамъ едно младо момиче, което има по-развителна прилика съ покойната княгиня Орманова.

хатри равнодушень бѣгълъ погледъ няколко си, но ето че изведнѣжъ очитъ на княза се вковахъ въ една група отъ гоститъ. Той съгледа мършавия силуетъ на госпожа де Сюбранъ и близо до нея очарователното лице на доведената й дѣщеря.

Виконтесата и Лиза бѣха малко закъснѣли и бързяха да настигнатъ другитъ екипажи. Новоодошитъ обърнѣха вниманието на всичкитъ гости, защото — г-жа де Сюбранъ отъ години вече бѣ престанала да се явява въ обществото. Особенъ фуроръ произведе Лиза, на която красотата възбуждаше всеобщъ интересъ и възхищение.

Боже мой, сънувамъ ли, прошепна контеса Сеолова на съседката си, виждамъ едно младо момиче, което има по-развителна прилика съ покойната княгиня Орманова.

хатри равнодушень бѣгълъ погледъ няколко си, но ето че изведнѣжъ очитъ на княза се вковахъ въ една група отъ гоститъ. Той съгледа мършавия силуетъ на госпожа де Сюбранъ и близо до нея очарователното лице на доведената й дѣщеря.

Виконтесата и Лиза бѣха малко закъснѣли и бързяха да настигнатъ другитъ екипажи. Новоодошитъ обърнѣха вниманието на всичкитъ гости, защото — г-жа де Сюбранъ отъ години вече бѣ престанала да се явява въ обществото. Особенъ фуроръ произведе Лиза, на която красотата възбуждаше всеобщъ интересъ и възхищение.

Боже мой, сънувамъ ли, прошепна контеса Сеолова на съседката си, виждамъ едно младо момиче, което има по-развителна прилика съ покойната княгиня Орманова.

РОБИНЯ... или ЦАРИЦА

Романъ отъ М. ДЕЛИ

превела (4)

Л. Д. КАЗАНКЛИЕВА

— Зависи отъ характеритъ. Олга Серкинъ, за която той се бѣше оженилъ на шестнадесетъ годишната й възраст, бѣ кротко пасивно сжщество, безумно влюбена въ съпруга си и напълно завладяна отъ него.

— Красива ли бѣше?

— Очарователна, тя бѣ наследила приказната хубостъ на своята прабаба.

— Отъ що е умрѣла?

— Не мога да Ви кажа... За нѣкакъвъ инцидентъ се говореше въ иманитето на княза въ Украйна. Бедната Олга загина и заедно съ нея единственото

и дете!

— А той бѣ ли много отчаянъ? — Отчаянъ? Князъ Ормановъ може само да е изпиталъ известна възлнение. Но, споредъ както съмъ чула да говорятъ за него — никога до тая моментъ не сж виждали да трепне единъ мускулъ, въ лицето му отъ възлнение. Изглежда, че на този мѣхъ му липсва единъ отъ човешкитъ органи сърдцето. Всичкитъ му познати сж на това мнение!

— Много жалко, защото то иначе е много интересно и нѣмъжъ. Имала съмъ случай да го слушамъ, като говори. Високо интелегентенъ и чудно красноречивъ. Да ли мисли повторно да се ожени?

— Не знамъ. Но предполагамъ, че само въ случай ако се намири втора Олга. Съ подобна натура, като неговата трудно може да се живее. Все пакъ много жени радостно

биха се отзоваали на неговото предложение съблазниени отъ титлата му, високото обществено положение и грамаднитъ богатства.

Относително мѣнъ признавамъ, че всичко това не е въ състояние да компенсира робството въ което бѣ държана Олга. Всичката душевна строгостъ на старитъ московчани се е съчетала у тоя човѣкъ съ ориенталския деспотизмъ. Азъ лично имамъ случая единъ денъ да чуя мнението му за жената. За него тя е безволево сжщество, красивъ предметъ, съ който се украсява сенситното огнище, подобно на хубава статуя или художествено издѣлне. Обаче жената трѣбва да притежава чувството на безогледна подчиненостъ и привързаностъ къмъ съпруга, абсолютния нейнъ господаръ. Да се говори предъ него за учени жени, Боже пази! Споредъ него жената трѣбва да бѣде

много добре възпитана, малко интелигентна, напълно податлива на идеитъ и вкусове на своя съпругъ.

— Знаете ли, контесо, че вашия съотечественикъ е по-малко отъ ужасенъ. Азъ не съмъ, която бихъ му подирала втора жена! ... Серини навѣрно го познаватъ отъ Канъ?

— Да, тамъ той има великолепа вилъ, лето при живота на княгиня Олга е давалъ незабравими празници. Той живѣлъ тамъ съ сестра си баронеса Рюхлебергъ, вдовица на германски аташе, двата й сина и една бедна братовчедка, съвършено безличенъ сжщество. Говорейки така двѣтъ амазонки пристигнаха до лоджийския павилионъ, кокетно построенъ стилъ Людовикъ XV. Тукъ гоститъ почнаха да слизатъ отъ конетъ и фейтонитъ.

Князъ Ормановъ много първо слѣзе отъ коня си, като

— Ами не я ли познавате тя е госпожица де Сюбранъ. Найната майка бѣ рускиня както и мащехата й. Мисля, че фамилиното име на двѣтъ бѣше Зубинъ.

— Зубинъ? Значи двѣ контеси, двѣ братовчедки сж оженили последователно единъ сжщъ французинъ. Но тѣ не бѣха ли сжщо братовчедки на князъ Ормановъ? ... Да вече си обяснявамъ тая чудна примка. Олга Серкинъ бѣше дѣщеря на една отъ фамилиитъ Зубинъ.

— Гледайте, той отива къмъ тѣхъ. Такава прилика не възмъжно да не го развѣнува!

Обаче и най-проницателния наблюдател не би могълъ да долови най-малкото смущение на безучастното гордо лице на князъ Ормановъ въ моментъ, когато се спрѣ до г-жа де Сюбранъ.

(Слѣдв.)

ЕАТЪРЪ И ПУБЛИКА

от новата постановка на Варн. театър — „Една жена лъже“

брътъ, разглеждан на об-
турен фън на на-
реме, ще ни покаже
колебания и разнели-
кото отбелязва цялата
култура. И той е об-
от това, което кри-
ра въ една единствена
криза, защото е про-
сация човешки дух,
нъ винаги предъ нови
и цели, вечно творещъ
и о р у ш я щъ
ири процес на тър-
сръдства и форми.
кътъ за кризата въ те-
който се засили най-е-
последно време, има и
обра страна. Той способ-
да узрѣ съзнанието, че
не може да се дви-
като сплитник на дра-
той трѣбва да се ос-
от пълното попечите-
на литературата и отъ
жестото на една вторич-
ява, че той се движи пз-
а, свойствени само нему,
го утвърждават като
отлично изкуство.

това и художествената
въ театъра не значи ни-
зуго, осанъ въгрешно
ройство, прехож да не
нови сценични форми.
отговори най-добре на
в естетически разбира-
културни изисквания на
мения човѣкъ, т. е. въ
а съвкупност отъ режи-
ка постановка, актьорска
сценична изразителност
нично въздействие да на-
она път, по който той
асно може да стигне до-
ля, за да му действава
о привърже към себе си.
тъ отъ най-мъчителни въп-
свързани съ съществуващо
временния театър е. безспор-
просътъ за репертуара. Той е
илмо жизнено значение за
на, защото върху него той гра-
рето „настояще“ и „своего бж-
з, защото все пакъ отъ него
ри поточи за създаването на
амостоятелен образъ. Но тукъ
става въ моменти отъ
твенно-психологичен и социа-
характеръ, които понѣкога сж
ва дейни, че въ тѣхъ
збиватъ и най-силната твор-
воля и най-голямото желан-
а се греди съ трийност и
ние за културна мисия. При-
зав, единъ способенъ режи-
подпомагатъ отъ даровити
ти, може умѣло да направлява
ба върхъ неограничено море. И
тътъ ще може по-леко да из-
е своя болезненъ безплоденъ
одъ.

ще отъ самото начало и
ле презъ цялото времетрае-
та новата пиеса въ нашия
търъ зрительтъ не може да
свободи отъ чувството, че
амира въ театъръ въ най-
городния смисълъ на ду-
а, защото той изпитва това,
го театрологътъ Н. Конрадъ
ича „художествено очаро-
не“. Черкезовъ и другъ
е давалъ доказателство,
умѣе да постигне по единъ
зителенъ начинъ ансамблъ
тилно единство, но въ но-
а си постижение съ изна-
ето на „Една жена лъже“
постига оная театрална
мония — хармония безъ
ходи и полутонове, която
чи пълно, стройно, по стро-
опредѣлени закони на въ-
и и външни отношения.
да одухотвори своитѣ твор-
ки видения, той се обръще
и път къмъ унгарския дра-
матиче Ладиславъ Фодоръ,
то творчество, изглежда, че
допада, защото постановка
се направлява изключително
въ вътрешната сжщностъ и
въ основния тонъ на пиесата.

П. Фодоръ не се задълбоча-
въ голѣми и сложни проб-
ми (впрочемъ цялото драма-
но творчество на нашето
вме е тъй бедно отъ дълбо-
проблемностъ) той наблю-
ра само живота, живота на
тъмния градъ и лова всички
гови образи, върху които той
сложилъ своя характеренъ
печатъль. И своя дълбока
патизъмъ. И все пакъ, този
патизъмъ не заучи у Фодора
аго погребални камбани, рез-
юлни отъ безкръвната ржа
а единъ свѣтоотчужденъ са-
отникъ.

Но, Фодоръ оставя една свѣтла
жте, по която той ни впускаа,
а живота все пакъ е хубавъ. Ху-
авъ затова, защото пречупенъ
резъ призмата на неговото твор-
ско съзнание, той се прожектира
а страна на една по висша дей-
ствителностъ, озарена отъ причудли-

вата свѣтлина на илюзинтъ, на из-
купителната саможертва и на все-
побеждаващата любовъ. Ако искахъ
да убиемъ жестоко човѣкъ, разру-
шете му всички илюзии, Тъ сж не
обходими за съвременнитѣ люде.
Фодоръ знае това и ни ги
дава съ пълни шепи („Бадна-
като църковна мишка“. „Вѣч-
ното перо“. „Цѣлува предъ
огледалото“) Затова той е тол-
кова навареманъ и съвремен-
ненъ. Неговитѣ пиеси, въ кои-
то всѣкидневното ненужнитѣ
подробности сж отстранени и
е постигнатъ она синтезъ, кой-
то отличава всѣко завършено
художествено произведе ние, се
коренятъ толкова дълбоко въ
нашата съвременностъ, че тѣ
едва ли биха могли да бъдатъ
разглеждани отъ гледището на
друга литературно-критична
концепция.

Пиесата „Една жена лъже“, въ
която се долавя сжщата голѣма сж-
щностъ, изоствена на всички тао-
ри на Фодоръ дава сега обиленъ
материалъ, отъ който е изградена
една цялостна, хармонична пост-
ройка. Ако приемемъ за вѣрно, че
всѣка една пиеса има свой стилъ,
въ който най-добре може да се раз-
зие и изрази нейната потенциална
сила, то условната постановка, въ
която е облечена „Една жена лъже“,
разрешена декоративно отъ худож-
ника Феодоровъ майсторски въ ед-
на затворена недѣлима верига отъ
седемъ картини, й допада като че
най-сполучливо, защото е крайно
убедителна и внушителна. Отъ дру-
га страна, тя дава най-богата въз-
можностъ на режисьоръ и худож-
никъ да очакватъ, да дадатъ форма
на своитѣ художествени концепции.

Едно преимущество на пиесата
на Фодоръ е отличната обрис-
совка на малкитѣ образи.
Само така можемъ да си объ-
снимъ голѣмата живяностъ и ес-
тественостъ, съ които тѣ се из-
насятъ. Р. Данчева. П. Василевъ,
П. Бѣлогушевъ сж повече отъ
великолепни, Х. Даневъ, Д.
Поповъ, Д. Бочаровъ, Кож-
харовъ даватъ най-доброто.

Непосредствено изживяванъ,
което дава път и кръвъ на
образе, е осъзнаниятъ белегъ
въ играта на П. Икономовъ и
К. Трандафиловъ, които въ та-
зи пиеса трѣбва да се спра-
вятъ съ главнитѣ двигатели на
драматичното действие. Една
жена, която лъже, защото обича
(П. Икономовъ), единъ
мжжъ, който се жертвава, за-
щото обича (К. Трандафиловъ)
и втори мжжъ, който търси
истината, движень отъ своя
общественъ дългъ и който се
преклонява предъ саможертвата
на първия (Н. Икономовъ).

И тримата сж попаднали на роли,
които допадатъ на техния творчес-
ки натурелъ. П. Икономова дава
игра, раздвигана отъ нюзисиранъ,
вървенъ психологизъмъ. К. Транда-
филовъ влада много топлота и сръ-
дечностъ и покрива съ своя об-
разъ — образа, замисленъ отъ автора.
П. Икономовъ, находчивъ и темпера-
ментъ, макаръ желателно би било да бже
въ известни моменти по-спокоенъ, сж-
диза истината съ красотата, която блика,
предъ всичко, отъ една изкусно постиг-
ната презъ гласова модулация динамика на
речта. Приемлива въ своята живяностъ е
В. Куманова, а П. Кандовъ дава пакъ
единъ интересенъ образъ, защото пости-
га вътрешно и външно равновесие.

При едно леко туширане на
нѣкои мѣста и следъ изглав-
дане малкитѣ технически Гра-
павини, тази постановка
ще остане само
едно блѣстящо постижение на
сезона, но ще трѣбва да се
отбележи и въ развоа на Варн.
театъръ, като разкриваща не-
говитѣ възможности, когато тѣ
се направляватъ отъ художест-
венъ усѣтъ и творчески духъ.

Стефанъ Из Стояновъ
АГЕНЦИЯ „СТРЕЛА“
има за проданъ билети
отъ Народната лотария
на Съюза на Артисти-
тъ — най-добъръ изборъ
отъ разни щастливи ко-
мера По възрайте да не
пропуснете щастие,
което ви очаква! 1-6

ВЪИМАНИЕ!
АКО ИСКАТЕ ДА БЪДЕТЕ
МЕЖДУ СВОИТЕ СЪГ-
РАЖДАНИ ВЪ СОФИЯ,
СЛИЗАЙТЕ ВЪ
ХОТЕЛЪ КОНТИНЕНТАЛЪ
КЛЕМЕНТИНА 12 СОФИЯ
СЪ ТЕЧАЩА ТОПЛА
И СТУДЕНА ВОДА, БА-
НЯ АСАНСЬОРЪ ПАР-
НО ОТОПЛЕНИЕ.
Съдържатели:
ПЕТЪРЪ ТАСЕВЪ

ХРОНИКА

Варненския народенъ теа-
търъ днесъ ще играе комеди-
ята „Голѣмановъ“ съ участие-
то на г. Сарафовъ въ глав-
на роля. Цени популярни. На-
чало точно 8 и пол. часа.

На 22 т. м. с. к. „Варна“ ус-
тройва голѣма карнавална ве-
черъ въ разкошно декорирания
салонъ „Ешмедеме“ Свири-
първокласенъ джазъ. Съ неоч-
кавани изненади за посети-
телитѣ.

Не пропукайте случая да
видите днесъ въ Кино Ранковъ
епохалния филмъ „Престъплени-
е и наказание“. Къмъ фил-
ма: извънредно забавна цѣл-
тень трикъ-филмъ „Лудиятъ
докторъ“ и най-новия свѣто-
вентъ тонпрегледъ.

Ако искашъ да изпиташъ
искусно удоволствие, посети
бала на с. к. „Варна“ въ „Еш-
медеме“ въ 22 т. м.

Чисто облъченъ, значи си-
гуренъ успѣхъ! Матей Недковъ.

Сказки на Кутинчевъ,
както навѣсѣжде, така и въ
Шуменъ съ небивалъ успѣхъ
Салона на театъръ „Одеонъ“
по наши сведения не е мо-
жалъ да побере многоброй-
на публика. Г-нъ Кутинчевъ е
изнесълъ нѣколко дневни сказ-
ки за войницитѣ отъ гарнизонъ
и ученицитѣ отъ всички
училища. Сказки се придру-
жаватъ отъ специаленъ филмъ
изъ живота на екзотичнитѣ
страны, които той лично е по-
сетилъ.

За чистене, боядисване и гла-
деж на дрехи е най-добре
при А. С. Виницки, ул. Сте-
фанъ Стамболовъ № 19.
1-287-0

Нѣма дѣо мнѣния, че маг.
Индия“ съ свѣтитѣ ниски цѣ-
ни и идеалната чистота дър-
ни репортеръ. — ул. 6 й септем-
врий № 1.

Кръстю Василь Драгулевъ
ще чете рефератъ отъ името
на Народното училището при
спорте клубъ „Варна“ днесъ
20 т. м. — четвъртъкъ — 7 часа
вечерта въ клубното помеще-
ние на сжщия клубъ на улица
„Милединовска“ № 102, на те-
ма: „Василь Левски“ — по слу-
чай честване на годишни-
ната му, вмѣсто обявения ре-
фератъ „Отецъ Писий“. По-
канватъ се всички. Входъ сво-
боденъ.

ЗА РЕКЛАМАТА сж сѣди по-
резултатъ — рекламирай
само въ „Варненски новини“.
защото се чете най-мно-
го отъ всички продаващи се в-ща

Четете в. Варнен. „Новини“

254

„Тайната на единъ гробъ.“

— Икамъ да си направя едно пътешествие
любезни.

— Азъ не те спирамъ, но нѣмамъ излишни
пари за дреболии, имамъ други нужди, отговори
стария Барковъ.

— Защо ти трѣбватъ пари? Не си ли взелъ
двеста хиляди франка отъ чекимѣжето на жертвата,
си? каза г-жа Барковъ.

— Млъни! Една дума ако продължишъ юще.
Г-жа Барковъ извика отъ уплаха, но му отг-
вори решително:

— Да не смѣешъ да се опрешъ до мене! Знае,
че искашъ да се освободишъ като ме премакнешъ,
но азъ съмъ доста хитра, и не ще можешъ ме
излъга.

— До тукъ ли стигнахъ да се боишъ отъ
съпруга си? каза Барковъ. Той искаше да я хва-
не за ржката и да я удари, но тя отскочи на стра-
на и избѣга като кази:

— Да не ме бутнешъ, ржцетъ и сж спетнени
съ кръвъ!

— Ахъ, каква змия! Трѣбва да й смежа гла-
вата; не може да се търпи това положение. Кой
знае дали не е получила скжпоценноститѣ и ги
крие, да има едно оръжие противъ мене. Тя не
ми е презана, даже ме мрази, трѣбва да я от-
страня, друго спасение нѣма, каза Барковъ, като
се разхождаше изъ стаята. Лицето му взе едно дя-
волско изражение и си рече:

— Какво ще бжде, ако я отрова, както пър-
вата и я скрия въ тайната стая. Никой нѣма да се
усъмни каква участъ е имала и ще се отърва отъ
нея. И въ барона Бюлозъ нѣмамъ довѣрие. Кой
даволъ го донесе въ деня, когато извадихъ Герт-
руда отъ тайната стая? Какво търси той въ гарде-
роба на жена ми? Добре ще бжде да го следя,
да видя къде живѣе. Зрими ме мрази и той го до-
веде, да не се съмнява кой е убиецъ? И като по-
мисли малко, Барковъ си рече:

— Какво ще бжде, ако я отрова, както пър-
вата и я скрия въ тайната стая. Никой нѣма да се
усъмни каква участъ е имала и ще се отърва отъ
нея. И въ барона Бюлозъ нѣмамъ довѣрие. Кой
даволъ го донесе въ деня, когато извадихъ Герт-
руда отъ тайната стая? Какво търси той въ гарде-
роба на жена ми? Добре ще бжде да го следя,
да видя къде живѣе. Зрими ме мрази и той го до-
веде, да не се съмнява кой е убиецъ? И като по-
мисли малко, Барковъ си рече:

ВЪ МИСТИЧНА ИНДИЯ

„Имай довѣрие“. Една церемония непонятна за чужденцитѣ. Стрелитѣ
на Бога Кама. Индуската е по капризна отъ европейската си сестра.
Вечниятъ музикантъ. Въ харема на жената. Семейни порядки. Рели-
гиозенъ предразсъдѣкъ. Индуситѣ не сж ревниви

Предупреденъ за традици-
итѣ на този народъ, посетите-
литѣ на храмоветѣ сж прину-
дени да скриватъ своитѣ чув-
ства. Но сърцето на нѣкое отъ
тѣзи нежни създания затреп-
тава при вида на тѣзи мжже,
дошли отъ далечния и таин-
ственъ за тѣхъ свѣтъ. Тя ми-
нава край него и „едва въ за-
белѣзана наклонява главата си.
Който е живѣлъ дълго въ
Индия, знае значението на то-
зи поклонъ. Това значи, че
нейното сърце е засегнато
отъ чужденеца.

Следъ направения поклонъ,
танцуващата се оттегля рав-
нодушна съ другаркитѣ си въ
галерията, която води къмъ
помѣщението имъ.

Вечерта въ жилището на
европееца се явява музикантъ
на храма, изпратенъ отъ тан-
цуващата. Той предава на
европееца листъ бѣтелъ. Това
значи: „Имай довѣрие“. Запи-
танъ защо е дошълъ, той от-
говаря: „Селамъ доре“, (добъръ
денъ, господине), нека богове-
тъ да запазятъ днитѣ ти и ти
да видишъ синоветѣ на сино-
ветѣ си. Изпратенъ съмъ отъ
танцуващата (казва името й).
— Занеси този листъ бѣтелъ,
— ми каза тя, — на младия
франи (европеецъ) и говори
съ него безъ страхъ. Тя видѣ-
ла младия чужденецъ и почув-
ствала, че богъ Кама прони-
залъ сърцето й съ хиляди
стрели. Но вие забелѣзахте ли
нашата красавица?

Разбира се, че европеецътъ
е дълженъ да отговори, че и
неговото сърце е пронизано
отъ хилядитѣ стрели на бога
Кама.

— Добре! . . . Когато Ма (пун-
та) излезе въ вълнитѣ на мо-
рето и свещнитѣ слонове уда-
рятъ ганговете да опредѣлятъ
9 часа, красавицата ще В и
посети, за да ви върне злат-
нитѣ игли, които сте й забили
въ сърцето.

Тази бърза развръзка не
трѣбва да очудва човѣка. Ин-
дуската е по-капризна отъ ев-
ропейската си сестра и нейно-
го желание е законъ за окол-
нитѣ. Азъ трѣбва да обясня на
читателитѣ си, че индуската
жена не губи време за флиртъ
и любовъ съ чужденеца, който
й хареса Най-малката непред-
пазливостъ може да струва жи-
вота на избраника отъ не я
мжжъ и даже нейния Индусъ
сж снисходителни къмъ въ-
сичко, което се върши скрито,
но сж неумолими за всѣка от-
крита вина. . . . Лишена отъ въз-

можностъ да преживѣе опия-
нителнитѣ моменти на любовъ-
та, която се „дараждъ“, тя сама
отива срещу опасността, увѣ-
рена, че ще остане ненаказана.
Нѣма нищо ако следъ това се
прѣснати, слухива, щомъ не е
намѣрена на мѣстопрестъпле-
ние.

Въ опредѣления часъ, све-
щената пѣвица пристига въ
носилка въ жилището на евро-
пееца. Никой не може да я
познае сръдъ копирната, която
я обвива. Гендгарба (вѣщия
музикантъ), който я съпрово-
жда, остава предъ вратата, а
носачитѣ получаватъ бакшишъ
и си отиватъ. Тѣ сж нѣми
като гробъ. Тя остава тукъ три
дни. Билъ съмъ свидетелъ на
нѣколко такива приключения,
когато героинитѣ сж били тан-
цуващи или жени отъ висшето
общество. Въпрѣки молбитѣ да
останатъ по-дълго, тѣ си оти-
ватъ при края на третия денъ.

Тѣзи три дни сж като даде-
но обещание за молитва въ
храма и женатба, която поже-
лае да има три дни, използва
всѣкога религиозното суеверие.

Сънятъ има голѣмо значение
сръдъ индуситѣ. Жената, ко-
гато се пробуди сутринъ, зая-
вява на мжжа си: „Тази нощъ
ми се яви богиня Кана и по-
шепна на ухото ми“. Когато
Ма (пуната) се скрие въ мо-
рето, вземи една слугиня и
върви направо, до като срещ-
нешъ храмъ на Вишна. Влѣзъ
въ него и се моли три дни и
три нощи. Ако не изпълнишъ
това го лѣмъ и бедствия о-
чакватъ семейството ти.

Преди да настъпи нощта,
самиятъ мжжъ молчи, жена си
да напустне дома си преди да
е настъпилъ опредѣления отъ
богинята часъ.

Безполезно е да се говори,
че слугинята, която я придру-
жава, е подкупена отъ госпо-
дарката си и се е сговорила
съ чужденеца. Тя ще се къл-
не хиляди пѣти, че е била съ
господарката си въ храма.

Всѣкога индуската казанъ
името на нѣкой прочутъ храмъ,
гдето отиватъ само женитѣ да
се молятъ. Понеже всички се
явяватъ тамъ добре облѣчени
и закрити, никой не би могълъ
да я познае. Въ такъвъ видъ и
съ такъвъ предлогъ, индуска-
та може да отиде където поже-
лае.

Религиозниятъ предразсъ-
дѣкъ стои по-високо отъ вчи-
ко и е по-силенъ отъ ревностъ
и подозрение. Нито единъ
мжжъ не се решава да про-

ХРИСТО Г. ДАНОВЪ

О. О. Дво. София

АЛБУМЪ

за пощенски марки
(България, Източна
Румелия, Южна
България, Тракия)
Съставилъ ПЕТКО
В. КАРИВАНОВЪ
(Експертъ на поще-
нскитѣ марки)
Голѣмъ форматъ
и въ ктврто, стра-
ници 256, неподвър-
занъ . . . 170 лв.
Сжщия подвързанъ
и снабденъ съ вин-
тове за да могатъ да
се вадятъ и турятъ
листове, лв. . . . 280

ИСТОРИЯ

на пощенската марка

Съставена отъ

ЯНКО РУСИНОВЪ

(Нач. т. п. т. ста-
ция — В. Търново)

Съ изчерпвателни

седения и ценитѣ

по последнитѣ на-
талози на всички

видове български

пощенски марки

Стр 88, лв. . . . 30

Горнитѣ дав книги

при неподвързанъ

албумъ се отстъп-
ватъ за лв. . . . 130

а при подвързанъ

албумъ се отстъп-
ватъ за лв. . . . 230

Изпълняватъ се само

предплатени

поръчки

Вноски по пощенска

чекова смѣтка № 500

СОФИЯ

следи жена си, ако тя отива

да се моли по заповѣдъ на

боговетѣ.

Както навѣсѣжде по свѣта,
и въ Индия, когато жената
обича или пожелае да удовле-
твори своя капризъ, нищо не
може да я спре.

Тѣзи приключения ставатъ
съ европейцитѣ и съ женитѣ
отъ долнитѣ слоеве на индус-
кото общество не се нуждаватъ
отъ предпазливости, защото
всѣкога сж свободни. (Следва)

Библиотека „Варненски новини“

251

— Розо, не ми се сърди, азъ чухъ всичко,
какавто каза. Не че бѣхъ любопитенъ да чуя какво
ще говоришъ, но те придружихъ да не ти се случи
нѣщо. Бездѣлникътъ Барковъ ще получи наказа-
нието си много по скоро, отколкото мислишъ. Азъ
съмъ единъ обикновенъ работникъ и печеля до-
статочно да . . .

— Енрикъ, ти си добро момче, но азъ не
мога да бжда твоя, търси друга по-добра, азъ не
съмъ достойна за тебе, прекъсна го Роза.

— Забрави тази болка, отговори Енрикъ.
Сръщайла си, но азъ те обичамъ и ще бждемъ
щастливи. Не ме отблъсвай. Когато . . .

— Не, не мога, азъ ще живѣя само за да
отмѣстя, каза Роза.

— Но не имашъ ли поне само една надежда,
попита Енрикъ.

— Нато една, отговори Роза и влѣзъ въ кжщи.
На сутринта Роза стана рано, направи кафе
и чакаше да стане баща й. Тя похлопа на вратата,
но не получи отговоръ.

— Тате е уморенъ и спи тежко, каза тя
и почка още половинъ часъ. Стариятъ нѣмаше оби-
чай да спи до късно. Когато удари часътъ десетъ,
Роза изгуби търпение, отвори вратата и влѣзе;
баща й лежеше съ затворени очи и кръстосани
ръце на гърдитѣ. Обзета отъ ужасъ Роза, извика:
— Тако, тако, какъ ми една дума! Охъ, той
е мъртъвъ! Не, не може да бжде! Тя прилепи ухо-
то си на гърдитѣ му, но сърцето му вече не биеше.

Обзета отъ ужасъ, Роза тичаше изъ стаята,
викаше и скубеше черната си коса, като проклина-
ше орисницата си. Тя падна въ несвѣстъ. Една ста-
ра жена й даде първа помощъ. Вследствие на
скръбта и уплахата, Роза роди мъртво дете.
Когато баща й бѣ погребанъ въ хладния гробъ,
тя лежеше тежко болна. Като оздравѣ, Роза узна,
че Барковъ е замисленъ отъ фабриката и тръгналъ,
решена да го намѣри, макаръ да обиколи свѣта.
Щомъ стигна въ града, тя нае една стая, купи

